

39. השלם, הסביר ופרש :

שְׁכַנְסֶם מִשָּׁה רַבִּינוּ בַּיּוֹם מוֹתוֹ.	"אַתֶּם נֹצְבִים" מְלַמֵּד...
בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא קִים וְהוּא מֵאֲפִיל וּמֵאִיר.	הַיּוֹם
רֹאשֵׁיכֶם לְשַׁבְּטֵיכֶם.	שַׁבְּטֵיכֶם
הַחֲשׁוֹב חֲשׁוֹב קוֹדֵם.	זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם
מְלַמֵּד שֶׁבָּאוּ כְּנַעֲנִים לְהִתְגַּיֵּר.	מִחֻטֵּב עֲצִיד
וְאַף עִם דּוֹרוֹת הָעֲתִידִים לִהְיוֹת.	וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹּה
לִהְיוֹת עוֹבֵר בְּבְרִית.	לְעַבְרָךְ
וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹּה עִמָּנוּ.	אֵת אֲשֶׁר יֵשְׁנוּ פֹּה עִמָּנוּ
שָׁמָּה יֵשׁ בָּכֶם.	פֹּה יֵשׁ בָּכֶם
מִלִּקְבֵּל עָלָיו הַבְּרִית.	אֲשֶׁר לָבְבוּ פָּנָה הַיּוֹם
לְשׁוֹן בְּרָכָה.	וְהִתְבָּרַךְ בְּלָבְבוֹ
בְּמִרְאוֹת לְבִי.	בְּשִׁרִירוֹת לְבִי
שׁוֹגֵג.	הָרוּה
שֶׁעוֹשֶׂה מִדַּעַת וּבִתְאוּה.	הַצִּמְאָה
לֹא נִתְּנָם לְחִלְקָם.	וְלֹא חֵלֶק לָהֶם
תּוֹכְחָה.	אִין וַיִּלָּךְ אֶלָּא לְשׁוֹן
שֶׁהַקֶּב"ה מְמַלֵּא שְׁנוֹתֵיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים.	הַיּוֹם מְלֵאוֹ שְׁנוֹתַי, לְלַמֶּדְךָ
לֹא יִתֵּן לָךְ רַפְיוֹן לִהְיוֹת נֶעְזָב.	לֹא יִרְפָּךְ
הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם.	אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
שָׁלוֹם יִהְיֶה לִּי...	וְהִתְבָּרַךְ בְּלָבְבוֹ לֵאמֹר
עַל שֶׁהֵם מְאוֹסִים כְּשֶׁקָּצִים.	וְתִרְאוּ אֵת שְׁקוּצֵיהֶם
לְפִיכָךְ אֲנִי צָרִיד לְהַשְׁבִּיעֲכֶם.	יֵשׁ בָּכֶם
הַחַיִּים וְאֵת הַטּוֹב אֵת הַמּוֹת וְאֵת הָרָע.	רְאֵה נִתַּתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֵת
לֹא יִדְעוּ בָהֶם גְּבוּרוֹת אֱלֹהוֹת.	לֹא יִדְעוּם
לֹא מִכְסָּה הִיא מִמֶּךָ.	לֹא נִפְלֵאת הִיא מִמֶּךָ
הַתּוֹרָה נִתְּנָה לָךְ בְּכֶתֶב וּבַעַל פֶּה.	כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ
זֶה תִּלּוֹי בָּזָה - אִם תַּעֲשֶׂה טוֹב.	אֵת הַחַיִּים וְאֵת הַטּוֹב
שֶׁהֵם קִיָּמִים לְעוֹלָם.	הַעֲדֹתִי בָכֶם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
אֲנִי מוֹרָה לָכֶם שֶׁתִּבְחָרוּ בְּחֵלֶק הַחַיִּים.	הָאָרֶץ
	וּבְחֵרֶת בְּחַיִּים